

NARODNI DNEVNIK

Izhaja vsak dan opoldne, izvzema nedelje in praznikov.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti: Din 20.—, inozemstvo Din 30.—.

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO:
SIMON GREGORČIČEVA ULICA STEV. 13.
TELEFON STEV. 552.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.
Pisemnim vprašanjem naj se priloži znak za odgovor.
Račun pri poštnem ček. uradu št. 15.839.

Zamujeni trenutki.

V Celju je ponavljal g. Pribičević svoje stare fraze o narodnem edinstvu ter naglašal, da je samo SDS prava zaščitnica narodnega edinstva in da je bila samo SDS zvesta in vedno dosledna misli narodnega edinstva. Ne pade nam na misel, da bi hoteli kratiti to »historično zaslugo« slavnega SDS, ker smo mnenja, da bo ta velika zasluga še dalje redčila vrste SDS.

Pač pa bi pripomnili, da bi g. Pribičević mnogo bolje storil, če bi sedaj, ko je prepozno, manj govoril o narodnem edinstvu, zato pa preje, ko je bil v vladi, malo več delal za resnično edinstvo naroda. To edinstvo končno ne obstoji v tem, da vsi deklamiramo, da smo vsi eno, temveč da vsi občutimo, da smo res eno.

Po historični zaslugi SDS pa vsaj v Sloveniji tega prepričanja ni. In tudi če bi ga bilo, bi ga morala davčna praksa že davno ubiti.

Kaj pomaga, če nam od ministra pa do zadnjega agitatorčka SDS doli vse govori, da smo eno, da smo enaki, če pa mora Slovenija plačati eno četrtino prometnega in eno petino invalidskega davka, čeprav tvori le eno desetino prebivalstva. Za tako edinstvo se Slovenija lepo zahvali in ona je za edinstvo, ki pomeni absolutno enakopravnost in enakovrednost. SDS in z njo g. Pribičević je imela silno mnogo prilike, da uveljavi narodno edinstvo tako, kakor hoče to poštena Slovenija. Toda žalibože se je SDS — in z njo g. Pribičević — spomnila na to slovensko zahtevo šele sedaj, ko je v opoziciji, zato pa tudi Slovenija pravi Pribičeviću deklamaciji o edinstvu, da je prekasna.

Toda ne samo v javnem vprašanju je okusila Slovenija vso laž oficielno deklariranega edinstva, temveč tudi na drugi poljih ji niso bile prihranjene bridke izkušnje.

Ko je znani g. Savič pričel s propagando demontiranja slovenske industrije, je bila SDS še v vladi. Toda g. Saviča to ni motilo in tudi ni bilo potrebno, da bi ga motilo, ker se SDS za take malenkosti še brigala ni.

In poglavje naše ljubljanske univerze. Ali ni bil pod g. Pribičevićem izdelan oni proračun in one dvanajstine, ki so pomenile največje zapostavljanje ljubljanske univerze? Desetkrat manj, ko druge univerze je povprečno dobivala ljubljanska univerza redno manj in to pod firmo narodnega edinstva.

Pa zunanje ministrstvo? Ali je pričel le on Slovenec v zunanje ministrstvo po zaslugi SDS? Ali ni ta krivica ostala ista, ko je bil g. Pribičević v vladi in sedaj, ko je v gbočiciji?

Na katerokoli polje pogledamo, povsod ista slika. Vedno se je govorilo o edinstvu, dejansko se pa edinstva ni poznalo. Posledica tega je bila, da je narod glasno zaklical, da takega edinstva neče.

Po preobratu je bila vsa Slovenija za edinstvo in morda bolj ko g. Pribičević, danes pa Slovenija o edinstvu, kakor ga je propagiral in izvajal g. Pribičević, neče niti slišati.

In samo po krivdi g. Pribičevića in drugih politikov, ki so razumeli edinstvo kot neizprosni centralizem, kot oblast nad drugimi. Naš narod pa hoče eno pravo edinstvo, po katerem so vsi trije bratje enakopravni in polnovredni, po katerem plačujejo vsi enake davke in dobivajo enake državne kredite.

Čisto vseeno je, če govori danes g. Pribičević, da Slovenci niso manjšina, temveč državni narod, politika SDS je

St. Radić v Sarajevu.

Beograd, 1. februarja. Včeraj se je vršilo v Sarajevu zborovanje Hrvatske seljačke stranke. Tega zborovanja so se udeležili prosvetni minister Stefan Radić in poslanci Predavec, Preka, Hadži Ornar in Kovačević. Prisotnih je bilo od 15 do 20 tisoč ljudi.

Skupščino je otvoril predsednik sarajevske organizacije HSS prof. Hadžić z daljšim govorom, v katerem je poudarjal borbo Hrvatske seljačke stranke v Bosni in Hercegovini. Zaprošil je navzoče, da pozdravijo kralja, ministrskega predsednika Pašića in tu prisotnega ministra za prosveto Stefana Radića. Poziv je bil sprejet z burnim odobravanjem.

Nato je spregovoril Stefan Radić. Ko je vstal s svojega mesta, so ga navzoči viharno pozdravili. V začetku govora je rekel, da je Bosno in Hercegovino spoznal šele iz Seemannove knjige o Bosni. V Parizu in na Dunaju se je sešel s tujci, ki so mnogo bolje poznali Bosno, kakor on in sploh mi.

V Bosni in Hercegovini se je bilo vedno treba boriti proti kaki močnejši sili. Toda muslimani so kot Slovani občevali Bosno. Oni so nemalo pripomogli, da naša država more živeti, ker je Bosna srce naše države. V Ženevi je govoril z nekim maharadžem, ki je napisal knjigo, v kateri pravi, da so muslimani močan činitelj na svetu in da bodo igrali še važno vlogo. Naša država se sme šteti srečno, da ima 600 do 800 tisoč muslimanov, ker bodo ti tvorili zvezo med našo državo in muslimanskim svetom. Bosanci so žrtvovali za Srbijo svoje življenje in so šli za njo na vešala. Oni so dali več, kakor bratje Makabejci, ki o njih govori sveto pismo.

Kakor so muslimani važni na južni strani naše države, tak pomen imajo Hrvati na zapadni strani. Če pogledamo na zemljevid, vidimo, da sta Bosna in

Hercegovina središče države, nekaka druga Švica. Ob enem boku leži Jadran, na drugem pa bogata Vojvodina in Slavonija. Če prihajajo v Bosno Hrvatje, so to domači ljudje, ki prinašajo kulturo v te kraje. Danes ni tu več avstrijskega ključa in nič več ne loči med seboj vera. Pri vas nimate ne cest in ne potov. Prosveta je zaostala. Vse to čaka, da se čimprej zboljša.

Govoril sem s Pašićem in on mi je rekel o muslimanih, da dr. Spaho v finančnem odboru ni dobro govoril. Dr. Spaho pravi, da je zadovoljen, ker ni v vladi. G. Pašić pa pravi, da bi bil lahko v vladi. Nato sem rekel jaz: Če bi bili složni, bi megal biti tu bosanski tabor, ker nas je 21 radikalov, 15 muslimanov in 10 od hrvatske seljačke stranke. Trije zemljoradniki bi ostali ob strani in bi se ali spametovali ali pa izgubili mandate. Prepričan sem, da bo vlada složna in bo mnogo stvari izvedla. Sporazum se v narodu ukoreninija in bo ostal še dolgo. Muslimani bodo šli k nam ali k radikalom. Glavno je, da med nami in radikali ni nobenega plota. — Muslimani niso več fevdalci in jih ni treba smatrati za kaj drugega. Po veri se ne razlikujemo, ker Bog in Alah je isto. Srečnega se čutim, da sem se vozil po Sarajevu kot minister. To mesto bi moralo biti središče države.

Bosni bom dal tim več šol. Nedavno mi je rekel kralj: »Pozdravite mi ta diven in krasen narod!« (Nato se je zbor odzval z navdušenimi vzkliki na kralja.) Rečem vam, da imamo najboljšega seljaškega kralja. (Navzoči so nato ponovno vzklikali kralju.) Sedem let smo bili Hrvati ovirani, da pridemo v bližino kralja. Sedaj je kontakt tu in kralj nam je najboljšje jamstvo, da se sporazum izvede. Naj živi naš seljaški kralj! Nato je bilo zborovanje zaključeno.

Seja vlade.

Beograd, 1. februarja. Včeraj od 10. in pol do 1. je bila seja ministrskega sveta. Minister za promet Krsta Miletić je podal poročilo o ureditvi razmerja med državo in srbskim brogarskim društvom. Referiral je o amandmanih Koste Timotijevića v odboru za pretes zakona o rečni plovbi, v katerih se zahteva, da skupščina sprejme v zakon o rečni plovbi odredbo, da se vprašanje likvidacije med državo in srbskim brogarskim društvom reši pred razsodiščem, v katerem naj bi bili dva državna svetnika in dva sodnika kasacijskega sodišča. Vlada je odločila, da se amandmani Koste Timotijevića kot nezakoniti zavrnejo, ker ne more država niti po zakonodajni poti stopiti pred tako razsodišče kot pravdna stranka, ako ni tako razsodišče predvideno v pogodbi.

Nato se je razpravljalo o tarifni konferenci, ki bo na Semmeringu 3. februarja t. l. Te konference se bodo udeležili de-

naučila Slovence nekaj drugega, da bodo ne samo manjšina, temveč kolonija, če bodo sledili SDS.

Ko je bil g. Pribičević minister, tedaj je bil trenutek, da dokaže svojo ljubezen do Slovencev in ne samo do njenih pristašev. Ta trenutek pa je SDS zamudila in zato je danes čisto vseeno, kar g. Pribičević govori.

Njegova dejanja govore mnogo bolj jasno in zato so besede g. Pribičevića pripravile samo klakerje.

legati naše države, Češkoslovaške, Avstrije in Italije. Zajzelo se bo skupno stališče napram izjemnim znižanim tarifam, ki jih je Nemčija uvedla za tranzit blaga iz Češkoslovaške in Avstrije preko Hamburga in Bremena za inozemstvo. Pri tem trpe škodo države, na katerih ozemlju so železnice, ki vodijo na Jadransko morje. Tako je n. pr. cenejše, če se pošlje blago iz Gradca preko Hamburga, kakor pa iz Gradca preko Trsta in Reke. Na tej konferenci bodo delali na to, da se regulirajo tarife zlasti na bivši južni železnici. Naši delegati bodo podali o tem poročilo od referendum ministrskemu svetu, ki bo odločil, ali se s tem strinja ali ne.

Nato je minister trgovine in industrije dr. Krajač podal poročilo o pripravah za razstavo v Philadelphiji. O tem se se je malo diskutiralo. Ker sta Francija in Anglija odpovedali udeležbo na tej razstavi, bo tudi naša država začasno prenehala s pripravami za to razstavo. Kasneje bo vlada odločila, ali se naša država razstave službeno udeleži ali ne.

DR. SATJADINOVIĆ GRE TUDI V LONDON.

Beograd, 1. februarja. V dobro poučenih krogih se govori, da se bo minister financ dr. Stojadinović na svojem povratku iz Amerike zglasil v Londonu zaradi razpravljanja o ureditvi naših dolgov napram Angliji.

Vprašanje ameriškega dolga.

Washington, 1. februarja. Ameriška komisija je predlagala naši delegaciji za ureditev vojnih dolgov nekatere spremembe k njenemu prvemu predlogu. Razen tega bo zahtevala od delegacije naše kraljevine, da pristane na angleško bazo za konsolidacijo dolgov; ne bo pa delala težkoč, da se priznajo nekatere clajšave pri vračilu dolga.

Washington, 1. februarja. Kot najglavnejša točka v predlogu jugoslovenske delegacije za plačilo dolga od 66 milijonov dolarjev se smatra podaljšanje roka za vračanje dolga.

Washington, 1. februarja. Ameriška komisija je odgovorila na prvo ponudbo jugoslovenske delegacije. Kakor se doznava, se bo na prvi seji, ki se bo vršila danes, poskušalo priti do zolžanja obeh stališč.

Washington, 1. februarja. Predvčerajšnjim se je vršila druga plenarna seja delegacije za ureditev naših vojnih dolgov, danes v ponedeljek pa se bo vršila tretja seja.

BELGIJCI PONUJAJO DENAR ZA GRADNJO ŽELEZNIC.

Beograd, 1. februarja. Tri velike belgijske banke so ponudile ministrstvu za promet posojilo 1 milijarde 500 tisoč dinarjev za gradnjo proge Kraljevo—Raška, za zgradbo delavnice vagonov in za gradnjo mostu Beograd—Pančevo. To je čisto finančno posojilo in ponudnik posojila ne reflektira na dela. Pozneje bi se verjetno s kakim drugim posojilom zgradila železniška proga Raška—Mitrovica in tako bi imeli popolno železniško zvezo Kragujevac—Mitrovica. Na včerajšnji seji ministrskega sveta je minister za promet Krsta Miletić poročal o tej ponudbi posojila. Ministrski svet je sklenil, da bo o njej posebej razpravljal.

OPTIMISTIČNE VESTI.

Beograd, 1. februarja. Po napornem delu v finančnem odboru in v narodni skupščini so imeli včeraj narodni poslanci popolen odmor. Razen muslimanskega kluba se noben klub ni sestal. Načelniki vseh opozicijskih skupin so odpotovali iz Beograda. Med opozicijskimi klubi ni moglo priti do nikakih dogovorov. Tudi načelniki opozicije niso imeli nikakega stika političnega značaja.

Nastop opozicije v finančnem odboru in v narodni skupščini ne da sklepati na noben edinstven političen načrt opozicije.

Opaža se, da so odnošaji med radikali in radičevci po povratku Pašića mnogo pristranejši. Stefan Radić je pred svojim odhodom v Sarajevo posetil Pašića v njegovem stanovanju, o tem posetu javnost ni nič zvedela. Smatra se, da so se na tem sestanku odpravili in pojasnili vsi povodi nezaupanja med obema koaliranimi strankama.

Radićev govor v Sarajevu je bil sprejet z zadovoljstvom v radikalnih krogih in se je nadejati, da je ta govor znatno pripomogel k pristranejšim odnošajem med radikalno in radićevsko stranko.

ZAVEZNIŠKE ČETE ZAPUSTILE KÖLN.

London, 1. februarja. Včeraj so zadnje zavezniške čete zapustile Köln. Evakuacija se je izvršila točno v določenem času. Nemci so se pohvalno in spoštljivo izražali o korektnem vedenju angleških čet ob času zasedbe in o kurtoaziji, ki so jo kazali napram civilnemu prebivalstvu. Včeraj je bila z glavnega štaba sneta angleška zastava.

Pribečević v Celju.

Triumf je to pot izostal in mesto manifestančnih napisov objavlja »Jutro« samo konstatacija, da je bil g. Pribečević v Celju.

Ta konstatacija bi pravzaprav tudi zadoštvila, ker g. Pribečević si je ostal zvest tudi v Celju, da ni namreč nič novega povedal. Razlika je samo ta, da so bili v Celju Celjani avangarda jugoslovenstva, kakor so bili pred dnevi v Ljubljani avangarda Ljubljani in kakor so bili včeraj to Mariborčani in kakor bodo to že te dni Ličani.

Vse drugo pa je bilo vse že stokrat napisano v »Jutru« in celo tudi že v »Slovenskem Narodu«. Tako tista prazna baharija, da je SDS zlomila separatiste, da ima samo SDS program, da je samo SDS moderna svobodomiselnost, da je kratkoročno samo SDS stranka vseh strank.

Odveč je govoriti o tem, kako so vse te baharije smešne, bodi samo to konstatirano, da po veliki zmagi narodnega bloka ni izšla iz volilnega boja niti ena »separatistična« stranka oslabiljena. Kakor so bili pri volitvah »tepeni« v Sloveniji naši klerikali in na Hrvaškem radičevi, takega poloma mi SDS prav gotovo nikdar ne privoščimo. Da pa so izginiti v južni Srbiji dne 8. februarja za volilni čas Turki, pa je historična zaslug policije, ne pa zmaga »nacionalnega« bloka.

Zanimivo pa je, da je g. Pribečević v Celju zelo obsodil avtonomijo. Vidi se, da je štajerski separatizem vplival tudi na šefa SDS, zakaj Ljubljana bi bila za tako obsod-

bo manj dostopna. V Ljubljani so ljudje namreč dobrote avtonomije poznali, dobrot po ustavi določenih samouprav pa še niso mogli spoznati, ker tudi najbolj ustavovorne stranke niso hotele razpisati volitev v oblastne skupščine. Zakaj se to še ni zgodilo, o tem bi morda vedel nekaj povedati tudi g. Pribečević. V Ljubljani pa je zadnjič razlagal to čudno omalovaževanje ustave s strani vlade nekdo s tem, ker bi potem deželne doklade ne šle več v Beograd.

Zabeležena bodi še ena zanimiva trditve g. Pribečevića — ki pa tudi ni nova — da je radikalna stranka odigrala, ker je dala, kar je mogla dati. Priprečani smo, da bi se po Pribečevićem mnenju radikalna stranka neverjetno osvežila, če bi stvorila s SDS zopet »nacionalni« blok. Ker ta blok je delal po g. Pribečeviću čudeže, v njem pa je bilo 140 radikalov in 22 samostojnih demokratov. Neverjetno, kako osvežujoča je SDS. Ker pa ni upanja, da se še enkrat obnovi »nacionalni« blok in ker tudi ni upanja, da bi katera opozicijska stranka šla s SDS, zato zagotavlja, da bo šla SDS kot edina aktivna pot možko po svoji ravni poti naprej.

Kam vodi ta ravna pot, g. Pribečeviću sicer ni treba povedati, ker dejstva govore že glasno.

Brez efekta je bil Pribečevićev govor, samo ponavljanje starih deklamacij. Naše občudovanje onim, ki so bili kljub temu kar trikrat zaporedoma navdušeni.

Zgode in nezgode g. Stojadinovića.

Poročali smo že, da je finančni minister Stojadinović napravil v Parizu veliko napako, ko ni sprejel deputacije predvojnih francoskih upnikov Srbije, češ da se mu mudi v gledišče. To je bilo taktično zelo pogrešno, ker Francozi silno mnogo drže na obzirnost in vpljdnost. Drugače pa izgleda stvar v meritoričnem oziru.

Dolgotrajni, katere mora plačati naša država Franciji, so dvojne vrste. Eno skupino tvorijo dolgotrajni, ki jih je bila najela bivša kraljevina Srbija v Franciji že pred vojno. Za izplačilo teh dolgov jamčijo dohodki monopolne uprave, v kateri sedi še danes tudi zastopnik Francije. Ta dolg se glasi na franke, seveda na zlate franke, ker je bil pred vojno papirnati francoski frank enak zlatemu, kakor je bila tudi papirnata avstrijska predvojna krona zlata krona.

Drugo skupino našega dolga Franciji tvorijo vojni dolgotrajni. Tudi ti dolgotrajni so bili narejeni v zlatih frankih, ker je francoski papirnati frank obdržal tudi med vojno svojo staro veljavo.

Po vojni pa so se pod papirno težo zrušile skoro vse zlate valute sveta. Devalvacije in inflacije še danes ni konec. Usoda tudi francoskemu franku ni prizanesla.

Kakor pa je Avstrija proglasila princip »krona je krona«, brez ozira na novo zmanjšano vrednost papirnatih kron napram zlati kroni, tako se drži tudi Francija napram svojim domačim upnikom principa »frank je frank«. Francoske zadolžnice, ki so bile

podpisane v zlatu, obrestujejo s papirjem v enaki izmeri brez valorizacije.

To je za francoske lastnike domačih in tujih zadolžnic, ki se glase na franke, jako občuten udarec. Zato pa se trudijo na vse načine, da bi popravili škodo, ki jo trpe doma, pri nozemskih upnikih.

Tudi napram naši državi žele naši francoski upniki uveljaviti svoje terjatve v zlatu. Minister Stojadinović pa se tej zadevi upira, naglašujoč, da naša država vendar ne more biti večja zaščitnica francoskih upniških interesov kakor Francija sama, ki doma ne odneha od principa, da »frank je frank«.

Kaj pomeni francoska zahteva za finančne naše države, je jasno. Ko se je srbska vojska borila še na solunski fronti, je prejela preko angleške komande, tako da bo gotovo marsikatero postavko našega dolga treba plačati celo dvakrat. A najsi plačamo vse postavke popolnoma v redu, ne bo vseeno, če plačamo svoj dolg v papirju ali pa v zlatu. Diferenca med obema načinoma plačevanja znaša skoro 7 milijard dinarjev na kapitalu, letno obrestovanje pa bi bilo skoro za pol milijarde dinarjev višje kakor če bomo plačevali svoj dolg Franciji v današnjih frankih po principu »frank je frank«.

Kakor zasluži g. finančni minister zbog svoje netaktnosti grajo, tako bi morala stati v meritoričnem oziru na njegovi strani vsa naša javnost, kakor stoji Francija ob strani svojih upnikov.

Politične vesti.

Malopojasnila »Slovenec«. Brez dvoma je, da je enotna davčna fronta potrebna in da bi morala biti že davno ustanovljena. Vključ vseh najnujnosti enotnega nastopa Slovencev v davčnem vprašanju pa se še niso izrekle vse politične stranke za to enotno fronto in lani jo je odklonil celo dr. Korošec, češ da SLS ne more pustiti, da bi drugi preko njene hrbta zlezli kvišku. Tudi sedaj nimamo še nobene oficijelne izjave katerekoli stranke, da je za enotno davčno fronto, še manj pa konkretnih predlogov. Zato je nujno, da se dobi od vseh strank ter od zastopnikov gospodarskih organizacij pristanek na enotno fronto. Popolnoma jasno je, da tega pristaneka ne bo mogoče dobiti če se bo od kake stranke že naprej zahtevala težka žrtve, dočim drugi ne bi bilo treba ničesar žrtvovati. In zato predlagamo mi Narodni svet, ki naj določi najprej minimalni slovenski davčni program za leto 1926 in zahteva Slovenije za poznejša leta. Nadalje mora tudi Narodni svet določiti pot, po kateri se bo dal ta program izvesti. In ko je to sklenjeno, šele potem nastane za stranke obveznost, da se drže sklepov Narodnega sveta in da izstopijo tudi iz vlade, če ta ne bi hotela upoštevati slovenskih zahtev. V tem slučaju pa bi moralo biti poskrbljeno, da se bo solidarnost naroda sijajno dokumentirala. Zato bi morala biti naloga Narodnega sveta tudi ta, da bi propagiral enotno davčno fronto. Ne stranke, ampak Narodni svet bi moral voditi boj za znižanje davkov, ker le tako bo onemogočeno strankarsko izrabljanje davčnega vprašanja. Vse to je tako jasno, da ni mogoče prav ničesar oporekati in zato upamo, da bo »Slovenec« našemu mišljenju pritril in tudi s svoje strani pričel s propagando Narodnega sveta.

»Nova pravda« misli s razpravo o naši odvisnosti ali neodvisnosti prikriti svojo lastno zadržano. Brezploden trud. Da smo res neodvisni, to dokazujemo dnevno in vsi naši bralci to vedo. Zato je čisto vseeno, če pravi »Nova pravda« tako ali pa drugače. Sicer pa naša neodvisnost z volitvami v Delavsko zbornico sploh nima nobene zveze. Trditi smo, da je »Nova pravda« vrgla puško v koruzo, ker je šla skupno z »Jutrom« v boj za takozvano neodvisno listo. Konstatiramo najprej, da so volitve v delavsko zbornico **proporcionalne** in da zato ni bilo prav nobene potrebe, da se veže NSS z SDS. — Drugič je po svojem socialnem programu in po vsej zgodovini SDS gotovo zadnja stranka, s katero bi se mogla vezati NSS. Kdor tega ne veruje, naj samo pogleda v

prejšnje številke »Nove pravde«. Izvedel bo dosti lepih stvari o SDS. Sicer pa je tudi drugih dokazov, da so nekateri gospodje od NSS vrgli puško v koruzo in zato bi mnogo bolje storili, če bi o vsej stvari molčali. Ne junačite, ko pa je vsa stvar le prejasna! — **Zanimivo.** V svoji polemiki proti »Slovenec«u članku, s katerim je »Slovenec« pozval vse slovenske stranke, da ustanove enotno slovensko davčno fronto, piše »Jutro« v svojem odklonilnem odgovoru med drugim: »... Mi vemo, da smo pri kraju in da dalje tako res ne moremo več...« Te besede je v včerajšnjem »Slovenec«u napisal vodilni (podčrtalo »Jutro«) politik SLS, ki ni parlamentarec. Zanimivo je, odkod »Jutro« tako natančno ve, kdo piše članke v »Slovenec«.

Glavno glasilo slovenske SDS proti SDS. Iz »Jutrac« dne 30. januarja: »Izginiti morajo iz slovenske javnosti nesposobneži, brezvestneži in lenuhi, slovensko ljudstvo mora najprej pognati politične varalce, mora ustvariti čisto situacijo...«

»Kričava politika« je objavila člančič »Hijene«, ki dela demagoškemu listu v resnici čast. Par cvetk iz tega duhovitega člančiča: »Boj za delavsko zbornico nam razgalja vso hijensko nprav meščanskih strank... Na pomoč kličejo (namreč te meščanske hijene) vse paragrafe in činitele proti tistim državljanom, ki v potu svojega obraza, lačni, raztrgani, z jetiko v telesu, s krvavimi žulji svojih rok skrbijo za razkošno življenje teh parazitov. (Samo pogledajte si od blizu gospodarja »Kričave politike« in njegove pomočnike, pa boste videli, kako so besede poci.) Ko »Kričava politika« pove še par psovok, zaključil svoj člančič z običajno frazo: — Pripomniti treba, da te »meščanske hijene« niso zagrešile nič drugega, ko da so nastopile proti sleparijam pri volitvah. Konstatacija najlepše kaže moralno višino »Kričave politike«.

Francozi se zmagali. Madjarska vlada je objavila, da bodo vsi aretiranci še enkrat zaslišani od policije. Pri teh zaslišanjih bodo prisotni tudi zastopniki Banque de France in francoski detektivji. Ponovno zaslišanje pred policijo se izvrši zato, ker je po madjarskem zakonu nedopustno, da bi tuji državljani prisostvovali sodnemu zaslišanju. S tem kompromisom je madjarska vlada ustregla francoskim zahtevam.

Ataka socialnih demokratov proti vladi Bethlena. Ker je ministrski predsednik na nekem shodu napadel opozicijo vsled njegove nastopa v parlamentarni preiskovalni komisiji, so videli socialni demokrati v tem

kršitev dogovorjenega premirja in povzročili debato o falzifikatorski aferi v parlamentu. Nastopili so silno vehementno in zahtevali, da odstopi Bethlen in vsa njegova vlada. Zahtevali so tudi odstop Horthya in odpravo mesta državnega upravitelja. Na njegovo mesto naj pride državni svet, ki bi ga volil parlament.

Rezultati parlamentarne preiskave se drže sicer v tajnosti, vendar pa so izpovedbe nekaterih zaslišancev znane. Grof Khuen Hedervary, državni tajnik v zunanjem ministertvu, je izpovedal, da je že 15. decembra javilo madjarsko poslanstvo v Haagu aretacijo Jankoviča ter vprašalo, če naj nastopi v korist Jankoviča. Nato je bil o tem obveščen Nadossy, ki je naslednji dan Bethlenu vse priznal. Bethlen ni ničesar proti njemu podvel, temveč mu samo svetoval, da naj vso stvar javi notranjemu ministru. Dne 24. decembra je prišla iz Haaga druga brzojavka in Bethlen je tedaj poklical k sebi Windschgrätz in Nadossyja ter jima naročil, da ne navedeta, če bosta aretirana ali zaslišana, nobenih imen. Rečeta naj samo, da sta delala iz patriotičnih motivov. Nato so se vsi ločili kot najboljši prijatelji. Šele deset dni kasneje so bili na pritisk Francozov aretirani. — Druga priča, vodja madjarskega dopisnega urada, Nikolaj pl. Kozma, je izpovedal, da je bil že 22. novembra obveščen o falzifikatorski aferi. Istega dne sta se srečala Nadossy in notranji minister, ki je Nadossyju dejal, da bi bilo morda dobro, če bi izostal par dni iz urada. Nadossy pa je odgovoril, da ne ve, zakaj bi bilo to potrebno. Dne 25. novembra pa je javil Kozma vso stvar Bethlenu in njegovemu tajniku Perennyju. — Kot tretji je bil zaslišan baron Perennyi, ki je potrdil izpovedbe Kozme in dejal, da je že 26. novembra prejel od Bethlena znano svarilno pismo glede falzifikatorske afere. — Sokrivda Bethlena je torej več ko jasna in srāmota za vso Evropo, če bo krivda Bethlena ostala nezaknovana.

IZ ZGODOVINE LJUBLJANE.

(Predavanje društva »Soča«)

Primorski Slovenci se odlikujejo po veliki agilnosti v društvenem delu. Zlasti njihov klub v Ljubljani »Soča« deluje v tem oziru. Zadnjo soboto je nadaljeval g. Alojzij Potonik, svoje predavanje o zgodovini Ljubljane. Govoril je o cerkvah, solah in raznih nezgodah stare Ljubljane.

Ljubljana ima sedaj 5 far. Najstarejša je Sempeterska, ki je imela nekaj ogromen obseg preko vsega Ljubljanskega polja, tja doli do Logatca. Sempeterske cerkev je bila večkrat porušena in požgana, zlasti od Turkov. Preje je bila zidana v gotskem slogu. Današnja cerkev je zaumenita, ker izvirajo njene slikarije od slikarjev Quaglie in Mengingerja. Okoli cerkve je bilo včasih pokopališče, kjer so pokopani ostanki Jurija Dalmatina in Hrenovih staršev.

Druga najstarejša fara je sv. Nikolaja. Cerkev je zelo stara, kupola pa je bila dovršena šele l. 1841. Slikarije v njej izvirajo od Quaglie in od Langusa.

Tretja fara je frančiškanska. Še predno je bila dozidana, so jo doletele večje nesreče. Krase jo tudi Langusove slike. Podružnično Nunsko cerkev pa Robbove skulpture.

Kjer stoji danes »Zvezdini« kostanj, je bil včasih kapucinski samostan in cerkev. Napoleonovi vojaki so izpremenili samostan v vojašnico, cerkev pa v konjušnico. Potem pa so oboje podrl in zasadili vrbove.

Sentjakobsko cerkev in faro so ustanovili jezuiti, ima nekatero najlepših Robbovih kipov.

Temelj za trnovsko farno cerkev je bil položen l. 1854, slučajno isti dan, kot je bil rojen poznejši trnovski župnik Vrhovnik.

V zgodovini Ljubljanskega šolstva loči predavatelj tri dobe:

1. Do luteranstva, 2. do Marije Terezije in 3. od Marije Terezije do danes.

Pouk so v predluteranskih časih imeli nekateri redki duhovniki, protestanti pa so zelo pospeševali šolstvo, ustanovili so celo gimnazijo.

S propadom protestantstva je propadlo tudi šolstvo, ki ga je začela pospeševati šele Marija Terezija. Seveda so bile šole izključno nemške, dasi je Blaž Kumerdej predlagal, naj se vrši pouk v domačem jeziku. Poleg priznanih šol je cvetel tudi pouk po neizprašanih učiteljih, ki jih je bilo takrat v Ljubljani okrog 400, torej več, kot sta jih imela Rim in Atene skupaj.

Francozi so ustanovili v Ljubljani popolno srednjo in visoko šolo, ki sta bili nastanjeni v nekdanjem frančiškanskem samostanu na sedanjem Vodnikovem trgu. V srednji šoli je bil pouk slovenski, v visoki šoli pa francoski in italijanski. Prva ljubljanska javna knjižnica se je razvila iz zasebne Trubarjeve knjižnice.

Velike so bile nezgode, ki so doletele Ljubljano. Zlasti so razsajale kuga, (Od 1600 sporično do 1711), lakota 1622, vojne, pod katerimi je Ljubljana mnogo trpela, kot na primer vojne s celjskimi grofi, Turki, Francozi itd.

Mnogokrat je tudi požar vpelil cele mestne četrti, zlasti pa predmestja.

Nevarnost povodnji je bila odstranjena šele z zgraditvijo Grubarjevega prekopa.

Pvtresi pa so bili hudi že leta 1398, 1511, ko je potres uničil skoro vse mesto, manjši sunki so se ponavljali v 17. in 18. stoletju. Najhuši pa je bil oni 1895. Ljubljana je sicer veliko trpela tedaj, toda potres je odstranil mnogo starega, mesto tega pa je stopila nova Ljubljana, ki se čimdalje bolj razvija v pravo vmelestvo. Za svoja izvajanja je gosp. Potočnik žel buren aplavz.

RAZPIS NATEČAJA

za idejno ali dekorativno sliko. Pokrajinski odbor Jugoslovenske Matice v Ljubljani razpisuje tri nagrade za najboljše skice ali slike iz slovenskega življenja, slovenske prošlosti ali slike idejne vsebine,

nanašajoče se na delo in namen Jugoslovenske Matice. Definitivno se izroči delo v izvršitev na podlagi najboljših skic kakor razsodi razsodišče. Slika bi na to služila za reprodukcijo. Prva nagrada Din 2000, druga nagrada Din 1000, tretja nagrada Din 500. Velikost in tehnika poljubna, žeteli je skico v barvah. Rok za vpošiljatev skic do 1. marca t. l. na običajen način (geslo, ime v zaprti kuverti) na naslov Pokrajinski odbor Jugoslovenske Matice v Ljubljani, Selenburgova ul. 7. II. Udeležbe se konkurence lahko vsi jugoslovenski umetniki.

Pokrajinski odbor Jugoslovenske Matice v Ljubljani.

Prosveta.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

Začetek ob 20. uri zvečer.

Ponedeljek 1. februarja ob 15. pop. »Kraljčine Vidke kresna noč«. Otroška predstava po znanih cenah. Izven.

Torek 2. februarja ob 15. pop. »Veronika Deseniška«. Gostovanje g. Adolfa Pfeiferja. Ljudska predstava po znanih cenah. Izven.

ob 20. zvečer »Naša Eric«. Ljudska predstava po znanih cenah. Izven.

Sreda 3. februarja »Druga mladost«. Red F. Četrtek 4. februarja »Obrt gospe Warrenove«. Red E.

Petek 5. februarja. Koncert bolgarskega violinskega virtuozu Saše Popova. (Dramske cene.) Izven.

Opera.

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

Ponedeljek 1. februarja zaprto.

Torek 2. februarja ob 15. pop. »Rigoletto«. Ljudska predstava pri znanih cenah. Izven.

Sreda 3. februarja »Orfej v podzemlju«. Red E.

Četrtek 4. februarja »Zvedave žene«. Red F. Petek 5. februarja zaprto.

Ljubljanska opera. V petek je opera počastila 25 letni spomin Verdijeve smrti z uprizoritvijo »Aida«. Pred polno hišo je predaval skladatelj E. Adamič o Verdiju kot umetniku, ki je po svojih nesmrtnih delih postal last vseh kulturnih narodov. Bil je tudi na naši operi med najbolj uvaževanimi opernimi kompozitisti. Pred leti je »Glasbena Matica« izvajala njegov svetovno slavni »Requiem«. »Aida« so vprizorili ob odlični zasedbi. Melodičnost in živahnost dramatične glasbe je užgala z neoslabljenim ognjem. Kolikor je za naše razmere možno, je bila tudi scenična oprema operi dostojna.

Zbori, mesečna revija za novo zborovsko glasbo z glasbeno književno prilogo. Urejuje Zorko Prelovec, izdaja in zalaga pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« v Ljubljani. Izšla je prva številka letošnjega letnika s sledečo vsebino: Glasbeni del: K. P. Manojlovič: Orulj orle, moški zbor; E. Adamič: Za njo kot riba za vodo, moški zbor; I. Ocvirk: Jambuka, mešani zbor. Književna priloga: Uvodnik: Slika dr. G. Kreka, A. Dolinar: Novi Akordi (1901—1914), Emil Adamič, dr. S. Vurnik: Potrebe slov. glasbenega življenja v letu 1926, Ant. Dobronir: In hoc signo vinces!, S. Cerut: Dva učiteljska pevska zbora. Naši skladatelji. Pevske organizacije. Pevska društva. Glasbeni listi. Opera in koncertna kronika. Iz glasbenega sveta. Listnica uredništva in uprave. — Naročnina na »Zbor« znaša za leto 1926: za državo SHS 40 din, za Italijo 30 lir, za Ameriko pol-drugi dinar. Naroča se revija na naslov: Uprava »Zborov«, pevsko društvo Ljubljanski Zvon v Ljubljani. — Toplo priporočamo.

Koncert »Ljubljanskega Zvona« v Celju. Na Svečeno popoldne ob štirih priredi pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« iz Ljubljane pevski koncert v veliki dvorani Celjskega doma. Nadejamo se, da bosta Celje in okolica napolnila dvorano do zadnjega prostora, saj jim je zagotovljen lep užitek.

Razpis nagrad uredništva »Zborov« za nove zborovske skladbe. Vposlanih je bilo 28 skladb, 27 jih je odgovarjalo pogojem razpisa. Jury (gg. M. Hubad, A. Lajovic, dr. F. Kimovec, N. Stritof in urednik »Zborov«) je priznala prvo nagrado v znesku 800 Din mešanemu zboru, drugo nagrado v znesku 300 Din moškemu zboru »Kmetova molitev« Martina Zeleznika. Nagrado v znesku 400 Din je razdelila na 2 nagradi po 200 Din (tretjo in četrto) ter ju prisodila mešanemu zboru »Luna in zvezde« Stanka Premrla in mešanemu zboru »Motto« Vilka Ukmarja. G. Martin Zeleznik je učitelj v Sorci nad Skofjo Loko, g. Vilko Ukmar pa pravnik v Ljubljani.

I. VELIKA PUSTNA MASKERADA „KMETSKA OHČET“

na pustni torek dne 16. februarja v areni Narod. doma. Svira orkester Sokola I. Vstopnina Din 10 — Prikreditvena sekcija O. O. Orbane Ljubljana.

LJUDSKA UNIVERZA V LJUBLJANI.

Včeraj 31. pr. m. se je vršilo drugo predavanje Ljudske univerze v tekoči sezoni. Predaval je znani kritik Josip Vidmar o literaturi in kritiki. Podal je svoje naziranje o umetnosti in kritiki, o nalogah obeh, ter o odnosih oziroma razmerju, ki je med umetnikom in kritikom. Predavanje je bilo vseskozi zanimivo in resno pripravljeno. Podrobno poročilo priobčimo prihodnjč.

ob enaki priliki Din 60.— meščinska šola č. Solskih sester v Celju. Priserena hvala!
 1.— Slovensko planinsko društvo vabi se enkrat vse svoje člane, prijatelje in ostalo občinstvo na svoj planinski ples v ponedeljek 1. februarja ob 8. uri zvečer v Narodnem domu. Vojaška godba, ples, neprisljuna domača zabava, razni paviljoni z izvrstnimi okrepčili itd. Pridite, ne bo Vam žal.

POTVARJALCI NOVČANIC POD LUDVIKOM XVII.

Charles Louis Chassin pripoveduje o svojem delu »Vstaja v Vendeji« o velikanski falzifikatorski aferi iz časa Ludvika XVII.
 Glasoviti Calonne, bivši finančni generalni kontrolor je bil prvi, ki je dal inicijativo za potvarjanje asignatov v svrhu financiranja protirevolucionarnega gibanja v Franciji. Emigranti so ustanovili v letih 1792 in 1793 najprej v Londonu, potem v Jerseyu, pozneje pa v Švici tovarne za falzificiranje novčanic.

nic. Ker so razpolagali s slabim orodjem, bili njihovi falzifikati precej nerodni. Pariški konvent je nevarnost opazil. Izdal je leta 1791 zakon, ki je predpisoval za falzificiranje bankovcev smrtno kazen in konfiskacijo premoženja ter določal za izsleditev falzifikatorjev nagrade.
 Z angleško podporo pa so se royalisti svojemu cilju vendar le približali. Dne 20. septembra 1794, v drugem letu vlade Ludvika XVII. je izjavilo višje armadno poveljstvo »katoliške kraljevske armade v Bretagni« s privoljenjem kraljevskega generalnega poročnika grofa d' Artois-a in francoskega regenta, da bodo dobivali francoski insurgenti odsej mezo v falzificiranih bankovcih. Bankovci so bili izdelani v »tovarni princa« pod vodstvom Abbeja Calonne-a, brata bivšega kontrolorja. Najboljši izdelovalci teh »hudičevih hostij« kot je imenovalo ljudstvo potvorjene novčanic, so bili francoski duhovniki, ki so pobegnili na Angleško. Istočasno je dal neki drugi prevežani emigrant, grof Puyssage lon-

sodonsko tovarno povečati ter je izposloval, da je bila izpremenjena v »kraljevske tovarne« ter s tem splošno priznana.
 V »Poročilu grofa Puyssage« se upravičuje podjetje iz treh vidikov: Iz utilitarnega stališča, iz političnega ter iz — moralnega! Da, tudi iz moralnega! In sicer tako-le: »Ker je kralj legitimni vladar, bi bilo nemoralno, da bi izdajala narodna skupščina kot legislativa novčanic. Denar sme izdajati samo kralj, radi tega je konvent pravzaprav potvarjalec denarja.« Dalje pravi »Poročilo«: V strašni krizi, v katero je bil pahnen prevarjeni in terorizirani francoski narod, more izpolnjevati svoj namen samo dobro ponarejen papirnat denar.« Glede novčanic pravi poročilo, da so »pravim popolnoma slične ter da se bodo tudi v prihodnje potvarjale vse novčanic, ki jih bo izdal nacionalni konvent.« Vsak bankovec ima pa »tajno znamenje«, ker bo kralj, v slučaju, da pride zopet na prestol, te novčanic izplačal!
 Faktično so bili ogoljufani tako royalisti

kot republikanci: Izvedenci odbora za javni blagor niso našli na potvorjenih bankovcih nobenih tajnih znamenj — pa saj bi bilo tudi naivno, če bi bili opremili falzifikatorji potvorjene novčanic s kakim znamenjem ter jih s tem označili kot to, kar so bili!
 Falzifikatov je bilo fabriciranih velikaško število. Po porazu emigrantov pri Quiberonu je zaplenil general Roche potvorjenih novčanic za več kot 10 milijard frankov! Poročevalec konventa Blad pripoveduje, da so karili vojaki s falzifikati peči za kruh! Ker pa so bili falzifikati sijajno ponarejeni so jih pridržali številni vojaki vendarle nekaj zase, tako da je moralo podvzeti poveljstvo zoper to stroge mere. General Roche je izdal povelje, v katerem sporoča svojim vojakom, da so celo bankovci angleške banke, ki so bili najdeni pri vjetih emigrantih, falzificirani! Zgodovinarji pa ne povejo, če so vojaki svojemu generalu to tudi verjeli. Novčanic angleške banke... po našem mnenju so jih vojaki vendarle obdržali.

V oklopnjaku okoli sveta.

Spisal Robert Kraft.

»Adam, kako pridete iz jame?!« zakličeta oba hkrati silno začudena.
 Adam je namreč pred pol ure stopil iz votline in vsaj ni bilo nobene možnosti, da bi prišel od spodaj in od zadržaj, moral bi skozi strupeni zrak.
 »No, vedno fino in nobel v kožiji,« odgovori veselo.
 »Da, ali kako ste pa prišli spodaj v jamo?« ponovi Georg, ki še vedno nič ne sluti.
 »No, z Maksimom. Kar pridita, takoj se lahko odpeljemo, če vama je prav.«
 Če mu nočeta verjeti, se lahko sama prepričata. Spodaj v votlini stoji res avtomobil, izgleda nekoliko požvepljan, sicer pa je popolnoma v redu.

51. Tretjič in zadnjič.

Adam je bil torej odšel, da si v gozdu poišče novega lesa za svoje delo. Kakor navadno na takih izletih, je hotel tudi danes nabrati nekaj diamantov. Hodil pa ni vedno na isti kraj, temveč vsakokrat drugam in je tako tudi študiral geologijo.
 Prišel je na kraj, kjer še ni bil nikoli, ki pa ni bil daleč od votline.
 Ko hodi po neznanem pobočju, je zelo oprezen.

(193) Na mnogih mestih je namreč zgornja plast krhka in kako lahko zdrkne z zemljo navzdol v gotovo smrt.
 Adam si preskrbi najprej dolgo rastlino ovijalko, en konec zaveže okrog drevesa, drugega pa sebi okrog telesa. Potem leže na tla in se počasi pomika po pobočju naprej, dokler ne vidi čez skrajni rob.
 Od rova dalje je pobočje strmo in povsod gladko, vendar ne popolnoma enakomerno; tu pa tam moli del gore naprej, zato pa so tudi vdolbine.
 V tako vdolbino pogleda sedaj Adam in... Adam gleda in gleda — potem se vsčipne v uho in ker nič ne čuti, ker ni iz njegovega mesa in njegove krvi, se vsčipne hitro še v drugo, potem si mane oči, potem se prime za nos in potem seže po tobaku.
 Pristen Španjol to že dolgo ni več. Tcbaka ni našel na gori. Izdeluje ga sam iz raznih listov, ki jih nekako zavre in potem napoji z ostrim lugom. Kako pridobiva tega; to je njegova skrivnost, na vsak način pa je ekstrakt iz ptičjega gnoja — in ko napolni nes z dragoceno snovjo, tedaj ne dvomi več, da morda le sanja, in presenečen zakliče:
 »Za Boga milega, tu je pa naš avtomobil in moj tobak!!«
 Da, res je Maksimus, ki stoji sporaj, sprednji del je zaril nekoliko v rahlo zemljo, pokrit je nekoliko z žveplom in boraksom, sicer pa izgleda prav dobro.
 Kako je Adamu pri srečju, si vsakdo lahko misli.

Trije Robinzoni so se menili večkrat o ubeglem avtomobilu in so z vrha gore večkrat gledali, če bi ga morda kje opazili. A dolina je bila mnogo preširoka, da bi mogli videti majhno vozilo na nasprotni skalnati steni, že radi barve ne, gotovo pa se je tja zaletel. Da bi bil tekel v eno izmed izhodnih sotesk, to bi bil pač izvanreden slučaj.
 Govorili so tudi o tem, da bi s pomočjo letala poiskali najpreje avto. Toda vse to je bilo še tako daleč, da je bilo res pametneje, da so za nekaj časa nehali govoriti o takih slučajih.
 In zdaj stoji avtomobil tu!! Seveda je stal še vedno v tem svojem skrivališču!!
 Kako je bilo mogoče, da se je vrnil proti gori? No, Charly morda ni pritrtil krmila preden je skočil z avta in tedaj je zadostoval kamenček, preko katerega je šlo kolo, da se je obrnilo krmilo in z njim ves avto v drugo smer. Gledalci so napravili tedaj neodpustno napako, da niso hiteli takoj na goro in opazili vali avtomobilove smeri. Velikega pomena to ne bi bilo, to se pravi, tega sploh ne bi bili mogli storiti, zakaj opičji ljudje so tedaj gotovo že zastavili tunel.
 Vseeno, napaka je bila, da so takoj od začetka tako gotovo menili, da je tekel avto proti nasprotni steni.
 Toda naj bo že kakor hoče — avto je sedaj najden!

(Dalje prih.)

VSAKDO si lahko izboljša svojo ekzistenco s pravilno uporabo najboljših šivalnih strojev „Gritzner“ in „Adler“ ter z nedosežnimi „DUBIED“ pletilnimi stroji.
 Te si nabavi pod ugodnimi pogoji edino pri trvdki **JOSIP PETELINC, Ljubljana** blizu Prešernovega spomenika ob vodi levo.

VINOCET
 tovarne vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana, nudi najfinejši in najokusnejši namizni kis iz vinskega kisa.
 Zahtevajte ponudbo!
 Tehnično in higijenično najmoderneje urejena kisarna v Jugoslaviji.
 Pisanje: Ljubljana, Smolnikova cesta št. 1a, B. sodstroje.

MALI OGLASI
 Cena oglasa do 20 besed Din 5.—, vsaka nadaljna beseda 50 par.

ZLATOROG-terpentinovo milo
 Pesnik mu je dal lepo ime, kemik pa idealno sestavo.

Terpentin je že od nekdaj znan kot izvrstno sredstvo za čiščenje madežev in ga uporablja kot tako vsaka gospodinja. Kakovost Zlatorog mila je povsod znana, kar dokazuje njegova splošna uporaba in priljubljenost.
 Ta dva mogočna čistila sta združena v »Zlatorog terpentinovo milo« v neprekinljivo pralno sredstvo. Napravite tudi Vi poskus in kupite to idealno milo — v vsakem tisočem komadu je vprešan **zlatnik po 10 frankov.** Mogoče, da imate ravno Vi srečo in najdete **cekin!**

ZLATOROG TERPENTIN

Gospodična
 1800 mesečno sobo s separatnim vhodom. — Ponudbe na upravo pod »Soba«.

Proda se
 ceno Wolfov nemško-slovenski slovar. Ogleda se v upravi lista.

Gospod v najboljših letih
 inteligentnega poklica želi v svrhu eventualne ženitve znanja z damo od 35 do 45 let. Dama mora imeti službo s prejemki najmanj 1500 Din ali pa premoženje, ki nese toliko obresti ali trgovino ali pa gostilno. Na lepoto se ne gleda. — Ponudbe na upravo lista pod: »Simpatici«.

PREMOG - ČEBIN
 Wolfova ulica 1/II. - Telefon 56.

Vstopim
 h kakemu večjemu podjetju kot praktikantinja. Absolvirala sem trgovsko šolo ter imam 1 leto pisarniške prakse. — Ponudbe na upravo lista pod »Praktikantinja«.

Absolventinja
 trgovske šole išče mesta kot praktikantinja. — Ponudbe na upravo lista pod: »Praktikantinja«.

Iščem
 svojo mater, Ano Lah, rojeno leta 1877 v St. Vidu pri Grobeljnu. Okrog 20 let že ne vem nič o njej. Služila je dolgo časa v Gradcu na Gornje Avstrijskem. — Prosim, ako kdo kaj ve o njej, naj to sporoči proti povrnitvi stroškov na upravo »Narodnega Dnevnika«, Ljubljana, Adolf Lah.

Stekleno
 strešno opeko imajo stalno v zalogi Združene opekarne d. d. v Ljubljani.

Vrtnarske zadeve
 posreduje
Goikova „Vrtnarska šola“ v Kranju.